

ע"פ 9933/16 - מאהר מיסק נגד מדינת ישראל, פאדי עיד

בבית המשפט העליון
ע"פ 9933/16 - א'

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המערער:

מאהר מיסק

נגד

המשיבים:

1. מדינת ישראל
2. פאדי עיד

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים, מיום 7.11.2016, בת"פ 15597-06-15, שניתן על ידי כב' השופט הבכיר א' כהן

תאריך הישיבה:

כ"א בטבת התשע"ז (19.01.17)

בשם המבקש:

עו"ד מג'ד בדר

בשם המשיבים:

עו"ד עילית מידן

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע רכיב הפיצויים שהושת על המבקש, במסגרת גזר דינו של השופט הבכיר א' כהן, שניתן בת"פ 15597-06-15, בבית המשפט המחוזי בירושלים. המבקש הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של הצתה, לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 26.8.2012, הצית המבקש את רכבו של המתלונן, אשר חנה סמוך לביתו. בית משפט קמא גזר על המבקש 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו, והשית עליו פיצויים לטובת המתלונן בסך 15,000 ₪. ביצוע עונש המאסר עוכב על ידי בהסכמה, ביום 9.1.2017, ואשר לרכיב הפיצויים, שמעתי את טיעוני הצדדים בעניין זה. יצוין, כי בית משפט קמא החליט לפרוס את תשלום הפיצויים ל-15 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, בסך 1,000 ₪ כל אחד, החל מיום 9.12.2016. שמעתי מפי בא כוח המבקש, כי מרשו הפקיד תשלום אחד בסך 1,000 ₪, בחודש דצמבר 2016, אך לא עשה כן לגבי התשלום הנוסף, שאמור היה לחול ביום 9.1.2017, וזאת לטענתו מחוסר יכולת כלכלית.

עמוד 1

2. בבקשה שלפניי לעניין הפיצויים, נטען כי לא הוכח שוויו של הרכב שנשרף, ומכל מקום, אין באפשרותו של המבקש, לעמוד בתשלום פיצויים בסכום כה גבוה. נטען בנוסף, כי סיכויי הערעור, הן בנושא עונש המאסר והן באשר לסכום הפיצויים, הינם טובים.

3. אינני רואה כל ממש בבקשה זו, ככל שהיא נוגעת לעניין הפיצויים. הכלל הוא, לגבי בקשה לעיכוב ביצוע תשלום הפיצויים, כי היא תיבחן בהתאם לשיקולים הקיימים לעיכוב ביצועו של פסק דין כספי, בהליך אזרחי (ע"פ 7734/14 אגבאריה נ' מדינת ישראל (10.2.2015), והפסיקה המצוטטת שם). השיקול האחד נוגע למאזן הנוחות, ובעניין זה יש לשכנע כי ביצועו של פסק הדין לאלתר, יסב למבקש נזק בלתי הפיך. השיקול השני נוגע לסיכויי הערעור. נקבע בפסיקה, כי משקל הבכורה יינתן לשיקול בדבר מאזן הנוחות, מבלי לבטל, כמובן, את השיקול האחר, הנוגע לסיכויי הערעור (ע"פ 2589/05 מקייבסקי נ' מדינת ישראל (15.11.2005); ע"פ 9338/08 אלעוקה נ' מדינת ישראל (31.3.2009)). בענייננו, אינני סבור כי מאזן הנוחות מטה את הכף לעבר עיכוב ביצוע תשלום הפיצויים, שכן ככל שערעורו של המבקש יתקבל, ניתן יהיה להשיב את המצב לקדמותו, ולהחזיר לו את סכום הפיצויים ששולם על ידו, כולו או חלקו. עוד אציין, כי אינני סבור שסיכויי ערעור זה, לפחות לגבי הפיצויים, הינם גבוהים במיוחד, ולא אוסיף על כך דבר.

4. לאור האמור, הבקשה נדחית, והמבקש ישלם את הפיצויים שנפסקו לו בהתאם לקביעתו של בית משפט קמא. אין בכך כדי למנוע מהמבקש לפנות אל המרכז לגביית קנסות, בבקשה לשנות את תנאי תשלום הפיצויים, בין אם בפריסה רחבה יותר, ובין אם לגבי דחיית מועד תשלום הפיצויים.

ניתנה היום, כ"א בטבת התשע"ז (19.1.2017).

שׁוֹפֵט